

Interview Bernard Willems

Het verhaal van Bernard Willems en aan-z startte bij het krulbollen.

Op een avond, heel lang geleden in een land ver van hier... Sas van Gent geheten... waren Bernard en gewezen collega-vrijwilliger Robert de Wit een partijtje aan het krulbollen.

Hij overtuigde Bernard om het vrijwilligerswerk bij aan-z eens te proberen. En van het een kwam het ander.

Bernard Willems, of Meester Willems zoals velen hem kennen, is al sinds 2009 aan de slag als vrijwilliger bij aan-z. Voorheen heeft hij steeds voor de klas gestaan, meestal bij groep 7 en 8.

Hij doet bij aan-z tal van dingen: vervoer voor mensen, boodschappen, tafeltje-dek-je, helpen op een open dag of op een kerstmaaltijd, helpen bij de digitale week, ... Hij is dus een bezige bij.

Maar niet enkel bij ons is hij in de weer. Al 40 jaar lang deed hij vrijwilligerswerk voor de Elisabeth-parochie en tot een jaar of twee geleden was hij ook vrijwilliger bij de Big Swing band. Daarnaast rijdt hij ook drie middagen per week de medicijnen rond voor de HAP Sas van Gent. Ook bij de KBO is hij in de weer met de fietstochten.

Wat hij leuk vindt aan het vrijwilligerswerk bij aan-z is dat je zelf kan bepalen wanneer je iets doet, en hoe vaak. Ook dat aan-z meestal makkelijk bereikbaar en benaderbaar is apprecieert hij wel.

Iets doen voor de mensen en het contact met de mensen zijn de aspecten van het vrijwilligerswerk die hem het meeste bevallen. "Je doet ook iets concreet, je bent bezig. Anders heb je toch de neiging meer tv te kijken, meer op de bank te zitten lezen of meer achter de computer te kruipen".

Je merkt in het gesprek dat hij echt geniet van het contact met de mensen. Hij maakte al verschillende situaties mee.

Zo herinnert hij zich nog levendig hoe hij bij mensen waar hij maaltijden bracht amper binnen mocht. Het hele gebeuren van maaltijd overhandigen verliep via een kiertje van de voordeur. Maar hij zag hoe het vertrouwen van de mensen groeide toen hij voor diezelfde mensen ook boodschappen of vervoer ging doen. Plots was hij ook welkom in de woonkamer.

Hij werd ook aangesproken voor andere vragen dan waar hij eigenlijk voor kwam. Zo was er het verhaal van de kapotte wasmachine bij een dametje aan de Nederlandse kant. De machine kwam uit Assenede. "Je mag wellicht niet naar het buitenland" zei ze. Maar aan-z werkt zowel in België als in Nederland. En voor ze het wist stond Bernard navraag te doen in een winkel in België.

Zo was hij ook steun en toeverlaat als hij met mensen naar het ziekenhuis moest en die daar hem noch steg wisten. Ook nu nog ziet hij deze mensen soms terug en zijn ze hem nog steeds dankbaar voor wat hij als vrijwilliger aan steun gaf toen hij vervoer deed voor hen.

Anderen wilden hem te trakteren omdat hij vervoer deed op de dag van hun verjaardag. Ware het niet dat hij op dat moment al wat soep en brood gegeten had toen de afspraak wat uitliep en hij in de cafetaria had zitten wachten.

Geduld is ook een schone deugd bij het vrijwilligerswerk vertelt hij. Zeker bij oudere mensen. Ze zijn al wat minder mobiel, ze hebben een extra knip op de deur zitten, er is een toechthond die eerst plaats moet maken voor de deur open kan, ... Bij anderen kan je zo naar binnen lopen maar kondig je best je komst aan door "tafeltje-dek-je!" "vol-lek!" of iets in die trant te roepen.

Maar op de duur ken je de mensen en weet je wat waar te verwachten of hoe te anticiperen.

Hij heeft ook al vaak spannende tijden meegemaakt. Wanneer iemand niet open doet voor bvb de maaltijd stel je je toch de vraag of alles in orde is. Zijn ze aan het slapen? Zitten ze misschien in het kleinste kamertje? Hebben ze de bel niet gehoord? ... Gelukkig is er meestal niets aan de hand.

Op de vraag wat hij nog wil meegeven aan nieuwe vrijwilligers zegt hij om "het vrijwilligerswerk gewoon eens te proberen". Je weet op voorhand vaak niet wat het inhoudt. Door het eens te proberen zie je wat het juist is en voor wie je het allemaal doet. Dat motiveert.

Bernard, dank je wel voor je inzet als vrijwilliger!